

Anders Arhammar

Bota den sjuka vården

– Jag är glad att jag överlevde sjukhusbesöket, sa min vän till mig efter ett läkarbesök. Jag förstod inte riktigt vad han menade, men nickade väl lite på huvudet så där i samförstånd, vänner emellan. Och tänkte inte mer på det.

– Var och tog prover idag, bara tre timmar och helskinnad ute, sa en annan vän. Jag förstod inte riktigt denna gång heller, men eftersom jag hört det förut så började jag fråga runt lite. Och när en tredje vän åkte in akut till sjukhus för att slutligen hamna i sjuksäng på avdelning efter 9 timmar, då förstod jag. Hon hade inte fått något att äta eller dricka på hela dan, en läkare hastade förbi i ett tidigt skede och sedan var det bara en lång väntan. En lång väntan på vård? Nej

en lång väntan på ingenting.

Även denna vän överlevde, men tyvärr kändes det inte som att det var sjukvårdens förtjänst, utan snarare trots sjukvårdens insatser. Och att denne vän sedan blev snabbt utskriven för att därför ännu snabbare åter komma in på sjukhus i ännu sämre skick, gör inte historien bättre. Och att sjukhuset ifråga inte är någon vårdstation i Ulam Bator, utan en institution med anspråk på att betraktas som den främsta spjutspetsen inom svensk sjukvård, gör mig rent ut sagt förbannad. Förbannad och besviken.

Hur ska jag kanalisera denna ilska? Ska jag, som en av mina vänner föreslog, spy galla över all vårdpersonal som inte ser till hela patienten utan bara till någon kvot som ska

yllas? Ska jag raljera över sjukhus med spjutspetsar som inte väjer för något, allra minst om det står en patient i vägen?

Nej, det känns inte rätt.

Ska jag, som en annan vän föreslog, uppmana till rånarluvor på akuten, att låta ropen skalla längs storrandens väg, att strejka när matvagnen kommer, att ta gisslan på salarna, till protester mot alltför många administratörer och allt för få vårdare?

Nej, det känns inte heller rätt.

Men jag ger gärna röst åt alla de patienter och anställda inom vården som, en efter en, reser sig upp och kräver; Låt vår sjuka vård åter bli en sjukvård att vara stolt över.

Det känns rätt.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik, Borgholm

1:e vice ordförande

Margareta Bäckskog, Sthlm

2:e vice ordförande

Kerstin Carselind, Österskär

Ledamöter

Bo Ringertz, Lidingö
David Magnusson, Offerdal
Kurt Jörgensen, DalsRostock
Margareta Kassfeldt, Piteå
Annika Gigel, Ängelholm
Bo Jonsson, Hägersten

Ersättare

Anne Carlsson, Skattkärr
Ragna Karlsson, Skellefteå
Anneli Joneken, Sollentuna
Reino Leino, Uppsala

Förbundssekreterare

Elsesmarie Bjellqvist

Revisorer

Kent Westerlund, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Bror Karlsson

Valberedning

Micke Persson ordförande
Siv Billenberg
Lars Oskarsson
Susanne Ahlqvist
Britt Dovmyr

Ersättare

Anna-Lisa Hörnfeldt
Mona Korthis- Nordén